

[Elsebeth Kock-Petersen.]

ikke unødvendigt og tidrøvende, at der skal indgives selvangivelse undervejs under behandlingen af et insolvent bo? Blot for at tage én ting frem til belysning af, at jeg ikke mener, vi kan se bort fra de områder, konkursloven nu også kører ind i.

Jeg mener også, at vi i denne forbindelse skal se på Lønmodtagernes Garantifonds rolle. Hvis man vil fremme mindelige ordninger og undgå, at en virksomhed falder sammen i et forsøg på at få det til at køre videre, er det da et spørgsmål, om man ikke bør sikre, at virksomheden kan holdes i gang.

Ministeren har endvidere fremsat et forslag, der omhandler nogle af de konsekvenser, konkursloven medfører, og det kan da hilses med glæde, at man her kan sige, der opstår en forenkling, idet insolvente aktieselskaber og anpartsselskaber nu foreslås at skulle køres efter det foreliggende lovforslag.

Hr. Ole Espersen brugte en del af sit indlæg på at tale om gældssanering, som det hedder. Det er jo et spørgsmål, som i øjeblikket bliver behandlet i en arbejdsgruppe, fremgår det af ministerens fremsættelsestale. Jeg skal ikke bruge så megen tid på det, men når det bliver nævnt, at der også er mange positive ting ved at indføre det princip, at fallenten skal være fuldstændig frigjort fra sin skyld efter konkursen, vil jeg blot sige, at der nu altså lige er den ulempe derved, at der meget nemt for visse svage sjæle kan opstå den situation, at man ønsker en konkurs for at frigøre sig fra denne gæld. Men jeg går ud fra, at sådanne synspunkter er med i det arbejde, ministeren er ved at foretage, og lad os så se på det, hvis der kommer noget. Ellers må vi også sige, at de forskellige høringsskrivelser, der foreligger, ikke alle er synderlig positive over for et forslag om en sådan indførelse af gældssanering.

Det, der vil være afgørende for vor behandling af disse problemer, skal være det praktiske liv: hvad kan vi få til at fungere praktisk og smidigt? Det kan godt være, at det er en indviklet juridisk lov, men det skal i alle tilfælde ikke bruges til det højere juridiske skoleridt. Vi skal være meget nede på jorden her og lægge mest vægt på de høringsskrivelser, vi altså har fået, fordi de indeholder udtalelser fra folk, der har med det praktiske liv at gøre.

Jeg synes også, det er relevant at sige, måske lidt i modsætning til det, hr. Ole Espersen sagde, at dette i modsætning til så megen anden

lovgivning er en lov, der faktisk kun er til brug for professionelle; jeg tror ikke, menigmand sætter sig ned og studerer denne lov nærmere.

Jeg skal til slut sige, at venstre ikke mener, der er tale om nogen hastelov. Vi skal yde vor indsats, men vi ønsker at have god tid til vurdering af problemerne og så måske nære det forfængelige håb, at også denne lov kan holde i 100 år.

Tange (FP):

Fremskridtspartiet er enig med justitsministeren i, at tiden er inde til, at vi tager den gamle konkurslov, der stammer helt tilbage fra 1872, op til revision og bringer den i overensstemmelse med tidens krav. Den gamle konkurslov er en god lov, og det kan vi jo se alene deraf, at den har holdt sig i kraft i så mange år, uden at der er foretaget de helt store ændringer i den. Men man må nok sige, at tiden er kommet til, at vi bør se på den som en helhed og få det rettet, vi mener skal rettes.

Med hensyn til lovforslag nr. L 70 kan vi sige, at vi kan tiltræde justitsministerens sigte med den nye lov, og det er for det første, at kurator skal stilles mere frit i forhold til skifteretten; det kan vi acceptere. For det andet, at konkursbobehandlingen skal effektiviseres, således at boerne får fri adgang til at vælge realisationsformen for boernes aktiver; det kan vi også acceptere. Det tredje hovedspørgsmål angår omstødelse af fallentens dispositioner inden fallissementet. Der kan vi også acceptere, at det udvides tidsmæssigt, og at det støttes på mere objektive kriterier, og at kredsen af de medkontrahenter, fallenten har haft inden konkursen, udvides til også at omfatte de mennesker, der har haft økonomisk interessefællesskab med fallenten.

Regeringen og fremskridtspartiet vil sådan set det samme, og vi må erkende, at lovforslaget går i den rigtige retning, men vi mener blot ikke, at lovforslaget går langt nok. Når vi nu ændrer loven, så skulle det gerne være sådan, at vi ikke i den nærmeste fremtid ser den på folketingets dagsorden igen, men det er jeg bange for vi gør, hvis lovforslaget går igennem uden betydelige ændringer. Tiden tillader ikke, at jeg kommer nærmere ind på alle vore indvendinger, men jeg vil nævne nogle mere principielle indvendinger, og det er for det første hele problemet med likvidationer af aktieselskaber. Efter de nugældende regler er det så-